

lem Landbrug og Industri o. s. v., men ogsaa indenfor Landbruget er der divergerende Interesser:

Jeg har den Ære at repræsentere en udpræget Landkreds, maaske endnu mere udpræget end den Kreds, det nævnte ærede Medlem repræsenterer. I denne Landkreds findes der imidlertid en broget Blanding af Landbrugere, Haandværkere, Handelsmænd, Industrifolk og Arbejdere. Flertallet i denne Kreds vil være de første til at protestere mod den ensidige Agrarpolitik, hvis typiske Repræsentanter her i Rigsdagen er de ærede Medlemmer for Horsens Landkreds, for Sæby-Kredsens og for Aars-Kredsens denne Agrarpolitik, som i øvrigt bestandig har modarbejdet det lille Landbrugs Krav. En Gaardmand i den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, sagde forleden Dag til mig: Blicher der nu gjort noget alvorligt for de ubemidlede, der under Dyrtiden lider? Vi andre kan sagtens, men hvordan skal ubemidlede klare sig? Det skal nu vise sig, om der er en lignende Tankegang til Stede hos Rigsdagens Medlemmer, naar vi om kort Tid skal behandle det kommende Aars Dyrtidsforanstaltninger. Enkelte Udtalelser, som er fremsatte i dette høje Ting, tyder glædeligvis paa, at der virkelig er en saadan Villie.

Det er gyldne Tider her i Landet for alle dem, der besidder Produktionsmidler; den rivende Afsætning af alt og de høje Priser giver dem øget Udbytte af deres Bedrift. Det gælder baade Landbrug og Industri, og Handel og Haandværk blomstrer ogsaa derved. Men ogsaa de store Kapitaler, disse Virksomheder indvinder, er ikke tjente alene ved, at de sælger til Udlandet. Jo højere Priser Producenterne opnaar for deres Varer i Udlandet, desto mere tager de samtidig hos deres egne Landsmænd. De Rigmænd, Verdenskrigen har skabt her i Landet, har samlet deres Rigdom for en stor Del paa Bekostning af dem af deres Landsmænd, der ikke producerer selvstændigt, men arbejder for andre eller er i Statens Tjeneste. Der sker her en Overflytning af Midler fra de ubemidlede til de bemidlede. Balancen forrykkes mere og mere, jo længere Krigen og den dermed følgende Formindskelse af Verdensproduktionen varer. Lad os nu se, naar vi kom-

mer til at behandle det kommende Aars Dyrtidsforanstaltninger, om de enkelte, der ønsker at fremhæve sig som særlige Landbrugsrepræsentanter — eller jeg vil hellere sige: de nye Agrarer —, vil være med til at afgive noget af det, som man fra det store Landbrugs og fra Industriens Side har taget af deres Landsmænd i Form af de høje Priser.

Den Prisstigning, som er sket under Krigssituationen, er vel allerede oppe paa 40 pCt. Fra April 1915 til April 1916 var der en Stigning f. Eks. for Kartoffelmel med 30 pCt., for Ris med 12 pCt., Sago er steget 43 pCt., Melis 12 pCt., Puddersukker 18 pCt., Svedsker 15 pCt., Rosiner 51 pCt., Skummetmælksost 57 pCt., Æg 57 pCt., Sødmælk 15 pCt., Skummetmælk og Kærnemælk 25 pCt. og en Ting som Spegepølse 45 pCt., for ikke at tale om Stigningen paa Kød, Fisk og Brændsel. Og denne Stigning er fortsat. I September—Oktober i Aar er der en yderligere Stigning. For Provinsbyerne andrager den for Kartoffelmel 17 Øre pr. kg; for Rismel 2 Øre, for Sago 11 Øre, for Svedsker 11 Øre, for Rosiner 19 Øre, for Skummetmælksost 5 Øre og for Æg 71 Øre. Havde vi ikke haft den faste Pris paa Brødkorn, vilde Prisen paa Brødet have været langt højere, end Tilfældet nu er; Brødprisen staar fast og har jo endog i enkelte Landsdele haft Tilbøjelighed til at gaa ned.

I Forbindelse hermed vil jeg ligesom et Par Medlemmer tidligere henstille, at vi faar en fast Pris paa Kartoffler. Prisen paa Kartoffler ude i Provinserne er allerede 10—20 Kr. for Tønden. Det er mig bekendt, at i en By som Nakskov har man maattet betale 8 Kr. pr. Td. ved et Storindkøb paa 300 Tdr. I Rudkøbing betales Kartoffler med 10—11 Kr. pr. Td., i Svendborg med 16 Kr., og adskillige Landmænd vil ikke sælge deres Kartoffler, siger de, hvis de ikke kan opnaa en Pris paa 20 Kr. Det forekommer mig, at det er nødvendigt, at det siges til Landmændene, at de under disse Forhold overhovedet ikke maa gøre sig noget som helst Haab om at faa Udførselstilladelse for Kartoffler, og at det dernæst siges, at hvis Kartofflerne ikke kommer frem til en rimelig Pris, maa vi henstille til Prisreguleringskommissionen og til Indenrigsministeriet at fastsætte en Pris paa Kartoffler, som bliver overkommelig